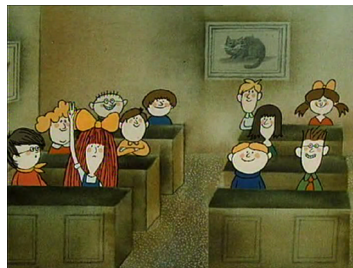
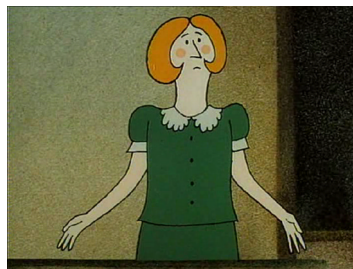
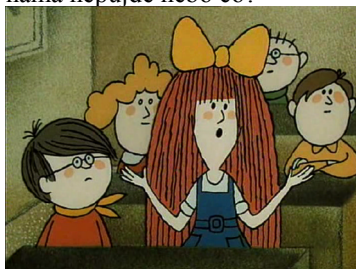

KROPÁČEK MÁ ANGÍNU

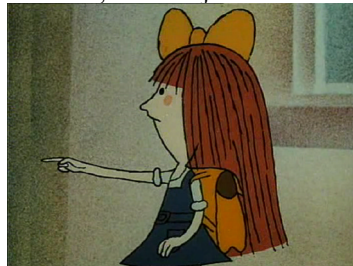
4.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:

Jednou po vyučování řekla soudružka učitelka: „Tak, děti, zítra si přinese- te korunu padesát, půjdeme do zoologické zahrady, víte, že jsem vám to slíbi- la.“ A děti byly samozřejmě ohromně rády že uvidí klokany a opice, ale Še- bestová řekla: „No jo, prosím, ale co Kropáček? On má přece angínu, to s náma nepůjde nebo co?“

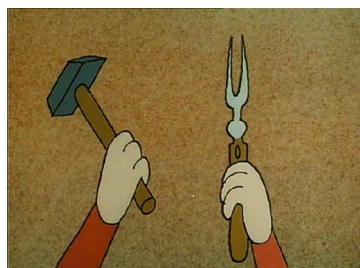

A soudružka učitelka pokrčila rameny: „To víš, Šebestová, angína je oše- metná věc, lidskému organismu to trvá nejmíň týden než zvítězí nad zákeř- nými bacily. Kropáček musí ležet, to se nedá nic dělat, musíme jít bez něho.“

Ale když Mach s Šebestovou šli ze školy domů a viděli chudáka Kropáč- ka, jak smutně kouká za oknem, bylo jim ho strašně líto a Šebestová řekla: „No jo, lidskému organismu to trvá týden, než zvítězí nad bacily, jenomže my s nimi budeme hotovi za pět minut!“

A Mach řekl: „To se ví. Na co máme sluchátko? Pane! Kropáček bude koukat!“

A hned po obědě se vybavili zbraněmi. Mach si vzal kladívko a velikánskou vidličku, co se s ní píchá do kachny, když se peče, a Šebestová vzala kýbl s rejžákem a samozřejmě Jonatána a šli ke Kropáčkům na návštěvu.

A hned po obědě se vybavili zbraněmi. Mach si vzal kladívko a velikánskou vidličku, co se s ní píchá do kachny, když se peče, a Šebestová vzala kýbl s rejžákem a samozřejmě Jonatána a šli ke Kropáčkům na návštěvu. Jenomže Kropáček zrovna spal a paní Kropáčková řekla: „Jen tiše, děti, spánek, jak známo, posiluje.“

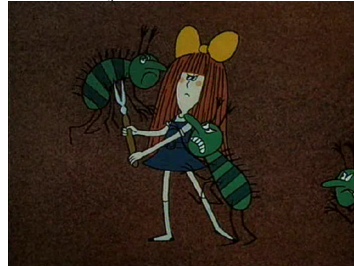
A Mach řekl: „Kdepak, my ho nevzbudíme, my počkáme, jenom se s náma nezdržujte“.

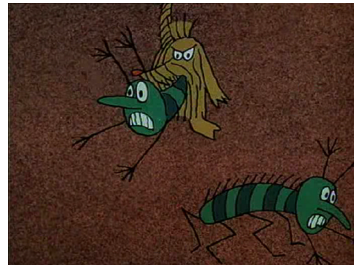
A sotva paní Kropáčková zavřela dveře, řekl do sluchátka: „My bysme chtěli být, prosím, tak malincí, abysme mohli bojovat s bacily našeho spolužáka Kropáčka Josefa.“ A ze sluchátka se ozvalo: „Jenom dejte pozor, bacili jsou, jak známo, zákešní.“

A Mach, Šebestová a Jonatán byli najednou úplně malínci, no menší než tečka na konci věty. A tak vlezli Kropáčkovi do pusy a jak tam vlezli, viděli úplně bílý jazyk a ohromné červené mandle celé okousané od těch zákeřných bacilů, kteří na Macha s Šebestovou vrčeli a cenili zuby.

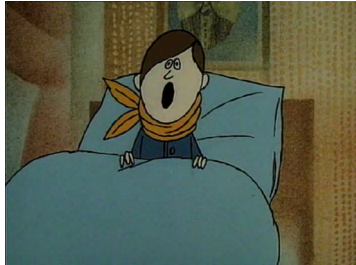

A Mach je začal bez říkání mlátit po hlavě kladívkem a Šebestová je píchala tou velikánskou vidličkou kam se dalo a Jonatán se do nich pustil zubama až z těch bacilů lítali chlupy.

Ale nemyslete si, že to bylo jenom tak. Bacili jsou strašně zákeřní, to byste teprve koukali, vůbec nemají smysl pro čestný boj. Ale Šebestová křičela: „To nic, to nic, já to potom zašiju, teď bojuj!“

A Mach se pral jako tygr, a Jonatán řadil jako lev, kousal a štěkal a škrábal. Bylo to strašné!

A volala okresní ústav národního zdraví. A pan doktor řekl: „Hned jsem tam. Uvařte mu zatím čaj s citrónem.“

Jenomže tohle se nemělo stát. Protože jak se Kropáček napil, Mach s Šebestovou a Jonatánem byli v tu ránu mokří jako myši, všichni tři se drželi Kropáčkových mandlí, což nebylo pravda tak jednoduché, protože mandle nemají doposud žádná držátka. Všichni tři se drželi jen taktak. Jenomže paní Kropáčková řekla: „Napij se pořádně. Takové nějaké cucání to nemá cenu.“

Kropáček se napil pořádně a to byl konec. Mach, Šebestová a Jonatán byli najednou titam. Jeli dolů jako po tobogánu. No byla to hrůza. A najednou byli v takové velikánské jeskyni. Všude nějaké bílé ledovce a Šebestová povídá: „Hele Machu, kde to jsme? To jsou snad ledovce nebo co?“

Ale Mach taky povídá: „Ty jseš taky ledovec. To je přece rohlík s máslem, co měl Kropáček k snídani. Vylez si na to.“

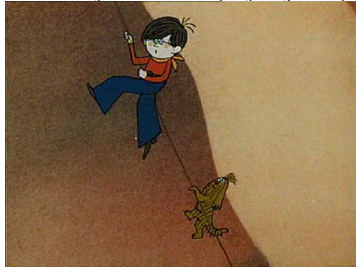
A tak si všichni vylezli na ten kousek rohlíku s máslem a Mach povídá: „Šebestová, vidíš ty bacily?“

A Šebestová kouká a vidí, že všude kolem plave moře bacilů. Bylo jasné, že je po nich. A bodejt' by nebylo! Když bacíte bacila kladívkem, no tak je s ním samozřejmě amen. A Šebestová povídá: „No jo, s bacily amen, jenomže s námi taky. Vodsud' se přece jen tak nedostanem.“

Jenomže Mach řekl: „Šebestová, hele, moc mě neštvi, mužskej si vždycky musí vědět rady. Máme s sebou Jonatána, koukni se.“

A Šebestová koukala, protože Mach si fakticky vždycky věděl rady. Takže než bys řekl švec, bylo jasné, že jsou už z maléru venku.

A jak tak šplhají, Mach povídá: „Človče, Šebestová, kde máš ten kýbl s rejžákem? Ten budeme ještě potřebovat.“

A Šebestová povídá: „Víš co, Machu, ženský starosti přenech leskavě zase mně, jo!“

No a když přišel pan doktor a Kropáček udělal „á“, tak pan doktor povídá: „No ne, to jsem blázen, paní Kropáčková, já bych neřek, že je to horší než včera, já bych řekl že je to mnohem lepší než včera. No schválně se prosím koukněte, po bacilech ani památky i ten jazyk už je hm řekl bych růžovější.“

A byla to pravda, protože Šebestová právě dřela Kropáčkův jazyk rejžákem až byl pěkně červený. A Mach volal: „Tak, hotovo, hotovo“.

A vytáhl z kapsy sluchátko.

A najednou paní Kropáčková kouká a Kropáček kouká a pan doktor kouká. U postele stojí Mach, Šebestová s Jonatánem a říkají: „Tak, Kropáčku, člověče, co tady ležíš jako Lazar? S angínou je konec, seš zdrav jako ryba! Vylez z tý postele, ale honem!“

Pan doktor povídá: „To je fakt. Ty děti mají úplnou pravdu. Je to neuvěřitelné.“

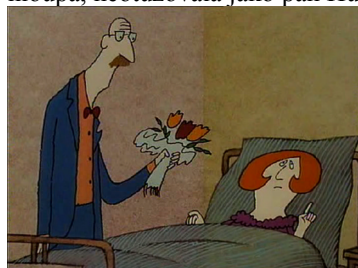

A Kropáček vylít z postele a křičel: „Takže zejtra můžu do zoologický zahrady na klokany a opice! Tra-la-la! Tra-la-la!“

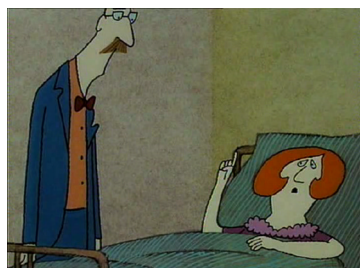
A tančil po pokoji jako šílenec. A Mach s Šebestovou měli radost, že se jim to povedlo.

Předjaří bývá sychravé: chvíli sníh, pak zase slunce, chvíli lijí jako z konve. Než se nadějete, chytíte infekci jako chudák soudružka učitelka, která chytla infekci od Kropáčka a leží v nemocnici. Říká si: „Proč jsem se, já hloupá, neotužovala jako pan Huml? Teď je pozdě.“

Ve škole za ní učí kolega Vlk. Jenže kolega Vlk je kolega Vlk. „Není to ono,“ říká soudruh ředitel. „Kolega Vlk není zlý, ale s dětmi to nikdy neuměl. Bohužel je to tak. Dělají mu všechno naschvál. Žákyně Márvanů přinesla čepce, aby mohl dělat babičku, takže kolega nechal nakonec celou třetí bé po škole.“

„Což je chyba, což je velká chyba,“ říká soudružka učitelka. „Měl se tomu jenom zasmát. Už abych byla zpátky!“

Jenže pan primář kroučí hlavou: „S tím vůbec nepočítejte! Ta vaše nemoc nám bohužel komplikuje. Bacilů v krkú neubývá, ba dokonce naopak. Včera jste jich tam měla 220, a dnes už 550. Jestli to takhle půjde dál, tak vážně nevím, co si počneme.“

Ale vtom se naštěstí otevřou dveře a v nich se objeví Mach a Šebestová. Nesou si všechny odborné nástroje, všechny své těžké i lehké zbraně pro válku s bacily, pro boj zblízka i zdálky. A Mach povídá: „Tak a teď račte sledovat, jak s těma bacilama zatočíme“. „Než skončí doba návštěv, bude soudružka učitelka fit, a zítra ji máme u nás na stupínku, slíbili jsme to spolužákům,“ povídá Šebestová a dodá: „Takže Machu, jdeme na to!“

A pan primář kroučí hlavou: „Tedy řeknu vám, vážení, starám se o lidské zdraví už hezkých pár let, ale takové léčebné metody jsem ještě neviděl“

4.2. Ответьте на вопросы:

1. Co jednou řekla soudružka učitelka dětem po vyučování? 2. Proč byly děti ohromně rády? 3. Na co se zeptala soudružky učitelky Šebestová? 4. Co řekla soudružka učitelka o angíně? 5. Kolik to trvá lidskému organizmu, než zvítězí nad zákeřnými bacily? 6. Co má Kropáček dělat? 7. Co viděli Mach a Šebestová, když šli ze školy domů? 8. Co řekla Šebestová o lidském organizmu a o sobě? 9. Souhlasil s tím Mach? 10. Co udělali hned po obědě? 11. Co si vzal Mach a co Šebestová? 12. Co Kropáček zrovna dělal, když za ním přišli? 13. Co řekla paní Kropáčková dětem? 14. Co jí odpověděl Mach? 15. Co řekl Mach do sluchátka, sotva paní Kropáčková zavřela dveře? 16. Jak znělo varování ze sluchátka? 17. Jací se najednou stali Mach a Šebestová? 18. Co uviděli, když vlezli Kropáčkovi do pusy? 19. Co dělaly bacily? 20. Co

začali bez říkání dělat Mach, Šebestová a Jonatán? 21. Bylo to jenom tak? 22. Mají bacily smysl pro čestný boj? 23. Co křičela Šebestová Machovi? 24. Jak se pral Mach? 25. Jak řádil Jonatán? 26. Jaký byl Kropáček, když se probudil? 27. Na co si stěžoval mamince? 28. Kam volala paní Kropáčková? 29. Co jí řekl pan doktor? 30. Mělo se to stát? 31. Co se stalo Machovi, Šebestové a Jonatánovi, když se Kropáček napil? 32. Co synovi řekla paní Kropáčková? 33. Co se stalo, když se Kropáček napil pořádně? 34. Kde se ocitli Mach, Šebestová a Jonatán? 35. Co viděli kolem sebe? 36. Na co se zeptala Šebestová? 37. Co jí odpověděl Mach? 38. Kam všichni tři vylezli? 39. Co se stane, když bacíte bacila kladívkem? 40. Čeho se bála Šebestová? 41. Co má vždycky dělat mužský? 42. Dostaly se děti z maléru? 43. Na co se zeptal Mach Šebestové, jak tak šplhali? 44. Co mu odpověděla Šebestová o ženských starostech? 45. Co řekl pan doktor, když Kropáček udělal „á“? 46. Proč Kropáčkův jazyk byl už růžovější? 47. Co udělali najednou paní Kropáčková, Kropáček a pan doktor? 48. Co řekli Mach a Šebestová Kropáčkovi? 49. Jak na to reagoval pan doktor? 50. Co udělal Kropáček? 51. Z čeho měli Mach a Šebestová radost? 52. Jaké bývá předjaří? 53. Co můžete chytit než se nadějete? 54. Co si říkala soudružka učitelka v nemocnici? 55. Kdo za ní učí ve škole? 56. Co je s kolegou Vlkem? 57. Co udělal, když mu žákyně Marvanů přinesla čepec, aby mohl dělat babičku? 58. Bylo to správné? 59. Proč pan primář kroutil hlavou? 60. Ubývá bacilů v krku soudružce učitelce? 61. Kdo se našťěstí objevil ve dveřích? 62. Co nesli s sebou? 63. K čemu Mach vybidl všechny přítomné? 64. Co se stane, než skončí doba návštěv? 65. Proč tenkrát pan primář kroutil hlavou?

4.2. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. No jo, prosím, ale co Kropáček? On má přece angínu, to s náma nepůjde, nebo co? 2. Mach si vzal kladívko a velikánskou vidličku, co se s ní píchá do kachny, když se peče, a Šebestová vzala kýbl s rejžákem a samozřejmě Jonatána a šli ke Kropáčkům na návštěvu. 3. Kdepak, my ho nevezbudíme, my počkáme, jenom se s náma nezdržujte. 4. My bysme chtěli být, prosím, tak malincí, abysme mohli bojovat s bacily našeho spolužáka Kropáčka Josefa. 5. A tak vlezli Kropáčkovi do pusy a jak tam vlezli, viděli úplně bílý jazyk a ohromné červené mandle, celé okousané od těch zákeřných bacilů, kteří na Macha s Šebestovou vrčeli a cenili zuby a Mach je začal bez říkání mlátit po hlavě kladívkem a Šebestová je píchala tou velikánskou vidličkou, kam se dalo, a Jonatán se do nich pustil zubama, až z těch bacilů lítaly chlupy. 6. Ale Mach taky povídá: „Ty jseš taky ledovec. To je přece rohlík s máslem, co měl Kropáček k snídani. Vylez si na to.“ 7. No jo, s bacily amen, jenomže s námi taky. Vodsud' se přece jen tak nedostanem. 8. Šebestová, hele, moc mě neštvi, mužskej si vždycky musí vědět rady. 9. Viš co, Machu, ženský starosti přenech laskavě zase mně, jo?! 10. No ne, to jsem blázen, paní Kropáčková, já bych neřek, že je to horší než včera, já bych řekl, že je to mnohem lepší než včera. 11. Tak, Kropáčku, člověče, co tady ležíš jako lazár? S angínou je konec, seš zdrav jako ryba! Vylez z tý postele, ale honem!

12. A Kropáček vylít z postele a křičel: „Takže zejtra můžu do zoologický zahrady na klokany a opice! Tra-la-la! Tra-la-la!“ 13. Tak a teď račte sledovat, jak s těma bacilama zatočíme. 14. Než skončí doba návštěv, bude sou-družka učitelka fit a zítra ji máme u nás na stupínku, slíbili jsme to spolužákům.

4.3. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

dát/dávat pozor; nemít smysl pro něco; prát se jako tygr; řídit jako lev; být z něčeho celý vedle; sprásknout ruce; být mokrá jako myš; být s něčím amen; vědět si rady; být z maléru venku; ležet jako lazar; být zdrav jako ryba; mít úplnou pravdu; mít radost; chytit infekci; dělat něco někomu naschvál; kroutit hlavou; počítat s něčím; zatočit s někým; být fit;

nedá se nic dělat; to se ví; na co máme [něco]?; [někdo] bude koukat; bez říkání; až z [někoho] litaly chlupy; to nebylo jenom tak; škrábe v krku; to [někomu] ještě scházelo; hned jsem tam; v tu ránu; jen taktak; to nemá cenu; bodejt'; než bys řekl švec; to jsem blázen; po [něčem] ani památka; s [čím] je konec; [udělej něco], ale honem!; než se nadějete; vážně.

4.4. Переведите на чешский язык:

1. Однажды после занятий учительница сказала: «Дети, завтра принесите крону пятьдесят, мы пойдем в зоологический сад, помните, что я вам это обещала?» 2. Дети были, разумеется, страшно рады, что они увидят кенгуру и обезьян, однако Шебестова спросила: «А как же Кропачек?» 3. У него ведь ангина, он с нами не пойдет, или что? 4. Учительница пожала плечами: «Знаешь, Шебестова, ангина – очень опасная вещь». 5. Человеческому организму нужно не меньше недели, чтобы справиться с коварными бациллами. 6. Кропачек должен лежать. 7. Ничего не поделаешь, нам придется идти без него. 7. Но когда Мах и Шебестова шли из школы и видели беднягу Кропачека, как он печально смотрит из окна, им стало его страшно жалко. 8. Шебестова сказала: «Человеческому организму нужно не меньше недели, чтобы справиться с бациллами, а мы с ними справимся за пять минут». 9. А Мах сказал: «Ясное дело. На что у нас трубка?» 10. И сразу же после обеда они вооружились. 11. Мах взял молоток и огромную вилку, которой тыкают в утку, когда ее жарят. 12. Шебестова взяла ведро со щеткой и Йонатана, и они пошли в гости к Кропачекам. 13. Кропачек как раз спал, и госпожа Кропачкова сказала: «Тихо, дети! Сон, как известно, укрепляет». 14. Мы его не будем будить, мы подождем. 15. Как только госпожа Кропачкова закрыла дверь, Мах сказал в трубку: «Мы хотели бы стать такими маленькими, чтобы смогли воевать с бациллами нашего одно-классника Кропачека Йозефа. 16. Из трубки раздалось: «Только будьте внимательны! Бациллы, как известно, очень коварны!» 17. Мах, Шебестова и Йонатан стали вдруг совершенно маленькими, меньше, чем точка в конце предложения, и залезли Кропачеку в рот. 18. А как только они туда залезли, то увидели совершенно белый язык и огромные крас-

ные миндалины, совершенно изгрызенные коварными бактериями. 19. Эти бактерии ворчали на Маха и Шебестову и скалили зубы. 20. Мах начал без разговоров молотить их молотком по голове, а Шебестова их колола огромной вилкой, а Йонатан принялся за них зубами так, что из этих бактерий шерсть клочьями полетела. 21. Но не думайте, что это было легко. 22. Бактерии страшно коварны, у них нет никакого представления о честном поединке. 23. Ничего, я потом зашью, сейчас бейся! 24. Мах бился, как тигр, а Йонатан бушевал, как лев, кусал, лаял, царапался. 25. Это было ужасно! 26. Кропачек проснулся и закричал: «Мама, у меня в горле першит больше, чем вчера!» 27. Госпожа Кропачкова всплеснула руками: «Этого еще нам не доставало!» 28. И она позвонила в районный отдел здравоохранения. 29. Господин доктор сказал: «Я сейчас же приеду». 30. Пока заварите ему чай с лимоном. 31. Но вот этого делать не стоило, потому что как только Кропачек сделал глоток, Мах и Шебестова и Йонатан стали мокрыми, как мыши. 32. Все трое держались за миндалины Кропачека, что было не просто, потому что на миндалинах до сих пор нет никаких ручек. 33. Все трое держались еле-еле. 34. Госпожа Кропачкова сказала: «Глотни-ка хорошенько!». 35. Кропачек глотнул хорошенько, и это был конец. 36. Мах, Шебестова и Йонатан покатались вниз, как по тобогану. 37. Это был ужас! 38. И вдруг они оказались в такой огромной пещере. 39. Повсюду какие-то белые айсберги, и Шебестова сказала: «Слушай, Мах, где это мы? Это айсберги или что?» 40. А Мах сказал: «Сама ты айсберг! Это же рогалик с маслом, который Кропачек ел на завтрак! Залезай на него!» 41. Все трое вскарабкались на этот кусок рогалика с маслом, а Мах и говорит: «Шебестова, видишь эти бактерии?» 42. Шебестова смотрит и видит вокруг море бактерий. 43. Было ясно, что с ними конец. 44. А как же не быть? Ведь если вы треснете бактерию по голове молотком, понятно, что с ней конец. 45. Ну да, с бактериями конец, но только с нами тоже. 46. Мы отсюда просто так не выберемся. 47. Однако Мах сказал: «Слушай, Шебестова, не зли меня! Мужчины всегда знают, что делать!» 48. У нас есть Йонатан, посмотри. 49. Никто не успел и глазом моргнуть, как они справились с проблемой. 49. Слушай, Шебестова, а где у тебя ведро со щеткой? 50. Они нам еще понадобятся. 51. Знаешь что, Мах, женские заботы предоставь мне, ладно? 52. А когда пришел господин доктор, он сказал: «С ума сойти! Я бы не сказал, что это хуже, чем вчера, это намного лучше, чем вчера». 53. От бактерий и следа не осталось, да и язык уже, я бы сказал, розовее. 54. И это была правда, потому что Шебестова как раз терла язык щеткой. 55. Мах вытащил из кармана трубку, и госпожа Кропачкова, Кропачек и господин доктор вытирали глаза. 56. У постели стоят Мах и Шебестова с Йонатаном и говорят: «Кропачек! Что это ты тут лежишь, как Лазарь?» 57. С ангиной покончено, ты здоров как бык. 58. Вылезай из постели, да поживее! 59. Кропачек вскочил с кровати и закричал: «Значит, завтра я могу пойти в зоопарк смотреть на кенгуру и обезьян!» 60. Он прыгал по комнате, как сумасшедший, а Мах и Шебестова радо-

вались, что у них это вышло. 61. Канун весны бывает ненастным: то снег, сто солнце, то дождь как из ведра. 62. И глазом не моргнешь, как схватишь инфекцию, как бедняга учительница, которая схватила инфекцию от Кропачека и лежит в больнице. 63. Она думает: «И что же это я, глупая, не закалялась, как господин Гумл?» 64. Теперь уже поздно. 65. В школе ее уроки ведет коллега Волк. 66. Но коллега Волк есть коллега Волк. 67. «Это не то,» – говорит директор. 68. Коллега Волк человек не злой, но с детьми он никогда не умел обходиться. 69. Ученики принесли ему чепец, чтобы он мог притвориться бабушкой, а он оставил весь третий «бе» после уроков. 70. «А это была ошибка, – говорит учительница, – ему надо было только посмеяться». 71. Скорей бы мне обратно! 72. Но господин главный врач качает головой: «На это не рассчитывайте!» 73. Эта ваша болезнь дает осложнения. 74. Бацилл в горле не убавляется, а даже наоборот. 75. Вчера их там у вас было 220, а сегодня уже 550. 76. Если так пойдет дальше, то даже и не знаю, что мы будем делать. 77. Но тут открывается дверь и появляются Мах и Шебестова. 78. Они несут всё своё тяжелое и легкое вооружение для ближнего и дальнего боя с бациллами. 79. Еще время для посещений не закончится, а наша учительница будет в порядке. 80. Мы пообещали это в одноклассникам. 81. Господин главный врач качает головой: «Скажу я вам, уважаемые, я лечу людей не первый год, но с такими лечебными методами не знаком».